

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی

۱۷ جون ۲۰۱۲

از تریبونال بین المللی

علیه حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی حمایت کنیم!

یک تیم بین المللی حقوقی، متشکل از حقوقدانان بین المللی و ایرانی؛ پروفیسور جان کوپر، پروفیسور ریچارد فالک، سیر جفری نایس، پروفیسور اریک دیوید، پروفیسور پیام آخوان، دکتر نانسی هورماشیا، دکتر هدایت متین دفتری و پروفیسور کادر اسمال (جولای ۲۰۱۱ در اثر سکنه قلبی در گذشت)، این دادگاه تأثیرگذار را سازمان دهی کرده و با دعوت از شخصیت های حقوقی و غیرحقوقی و قضات سرشناس جهانی همراه با یک تیم دادستانی متشکل از هشت حقوقدان ایرانی و غیرایرانی به سرپرستی پروفیسور پیام آخوان و سیر جفری نایس، قرار است از تاریخ ۱۸ تا ۲۲ جون در لندن برگزار شود.

این یک اقدام مهم علیه کلیت حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی است. و حاصل تلاش هائی است که در این سال ها صورت گرفته و برای اولین بار، حکومت اسلامی ایران را به صورت سمبلیک به محاکمه می کشد. هدف این پیکار خستگی ناپذیر، بررسی و رسیدگی به اعدام های دسته جمعی سال های اولیه دهه ۶۰، به ویژه قتل عام چندین هزار زندانی سیاسی در بهار و تابستان سال ۱۳۶۷، با فرمان مستقیم خمینی، بنیان گذار حکومت جهل و جنایت و ترور و خرافه اسلامی است.

کارزار محاکمه حکومت اسلامی را جمعی از خانواده های جان باختگان و جان بدر بردگان از کشتارهای دهه ۶۰، فعالان سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در اکتوبر ۲۰۰۷ آغاز کردند. از آن تاریخ به بعد، تلاش برای ایجاد زمینه های برگزاری چنین دادگاهی با جدیت و پشت کاری وقفه فعالان کارزار آغاز شد. دست اندرکاران این طرح، پس از بحث ها و مشورت ها و تبادل نظرهای زیاد، سرانجام آن را در روز جهانی حقوق بشر (دهم دسمبر ۲۰۰۹) علنی کردند. چندی بعد در تاریخ یازده فیبروری ۲۰۱۰، نخستین کنفرانس حقوقی برای تهیه و تنظیم پیش نویس ساختار دادگاه با حضور سه حقوقدان سرشناس جهانی از بلژیک، المان و کانادا برگزار شد. یک ماه بعد، در تاریخ یازده مارچ ۲۰۱۰ طرح ساختار دادگاه نهائی شد.

به اساس این طرح، کمیته رهنمائی حقوقی (Legal Steering Committee) برای سازماندهی کارهای حقوقی و دادرسی تشکیل شد. این کمیته به یک حقوقدان سرشناس جهانی نیاز داشت که مسؤلیت رهبری کمیته را به عهده بگیرد. چنین مسؤلیتی بسیار سنگین بود. از این رو، حقوقدانی که این مسؤلیت را به عهده می گرفت، باید به مدت یک سال تابرگزاری دادگاه به صورت تمام وقت کار می کرد و تمام تهدیدها و عواقب آن را نیز به جان می خرید. اما این حرکت با همه موانع و مشکلات سر راهش، گام هائی محکم و ماندگاری برداشت و به این روز رسید.

بنا به گزارش دست اندرکاران این حرکت، پس از حدود چهار ماه تلاش جهانی، یک حقوقدان برجسته انگلیسی مسؤلیت رهبری کمیته را پذیرفت تا این که پس از دو ماه و نیم برنامه ریزی و تلاش، کنفرانس بین المللی حقوقدانان برای بررسی کارها و تشکیل کمیته رهنمائی در روز جمعه اول اکتوبر ۲۰۱۰ برابر با نهم خزان ۱۳۸۹ برگزار شد. در این کنفرانس، دوازده حقوقدان سرشناس و برجسته جهانی از کشورهای افریقای جنوبی، کانادا، بلژیک، المان، انگلیس، فرانسه و امریکا شرکت کردند.

شکی نیست که برگزاری چنین کنفرانسی در چنین سطحی، یک دستاورد جهانی برای مردم ستم دیده، زجرکشیده، استثمار شده و عدالت جو است. بر این اساس جا دارد که به تلاش گران این طرح خسته نباشید گفت.

هر چند که این دادگاه جنبه اجرائی ندارد؛ هر چند که فقط گوشه هائی از جنایات حکومت اسلامی و هم چنین درد و رنج و زجر و مبارزه کارگران، زنان، دانش جویان، جوانان و همه مردم رنج دیده و ستم دیده را به نمایش خواهد گذاشت اما، پرونده جنایات بی شمار حکومت اسلامی را سنگین تر می کند و در نزد افکار عمومی رسواتر می سازد!

بی شک، دفاع از چنین حرکتی، نباید تحت تأثیر اختلافات و رقابت سیاسی گرایشات مختلف قرار گیرد. چرا که صرف نظر از اختلافات سیاسی و طبقاتی که به جای خود واقعی و مهم اند اما جنایات حکومت اسلامی، دامن همه گرایشات را گرفته و در محاکمه آن نیز همه حق دارند شرکت کنند و شهادت بدهند. به این اساس، طبیعی است که هر فرد و سازمان و حزب و نهادی که از حرمت و موجودیت انسان و آزادی هایش دفاع می کند داوطلبانه و آگاهانه به حمایت از این تریبونال برمی خیزد و حکومت اسلامی را بیش از پیش در نزد افکار عمومی بین المللی رسواتر می کند. آن هم در شرایطی که دولت های بورژوازی جهان، آگاهانه چشم خود را به جنایات حکومت اسلامی بسته اند و فقط مهم ترین مسأله و رقابت خود در جامعه ایران را به فعالیت های جنایت کارانه اتمی حکومت اسلامی گره زده اند. در حالی که هم حکومت اسلامی و هم دولت های رقیب او، به طور کلی حق ندارند سلاح اتمی داشته باشند تا چه برسد که حکومت اسلامی، در خفا توانائی تولید بمب اتمی را داشته باشد؟ هیچ دولتی حق ندارد سلاح های کشتار جمعی تولید کند. به علاوه جامعه آگاه جهانی، همواره خواهان نابودی همه سلاح های اتمی و کشتار جمعی و تعطیلی نیروگاه های اتمی هستند. از اینرو، اگر این دولت ها، ذره ای وجدان انسانی دارند و کمی نیز به حرمت و موجودیت انسان ها اهمیت می دهند نخست باید تولید و فروش سلاح های اتمی خود را قطع کنند و از سوی دیگر، جنایات حکومت اسلامی علیه بشریت را اصل قرار دهند و صرفاً به انتشار بیانیه ها و اظهار نظرهای خشک و خالی در این مورد بسنده نکنند. به عبارت دیگر، چگونه ایران را به خاطر فعالیت های حکومت اسلامی برای دست یابی به سلاح های اتمی تحریم اقتصادی می کنند که دود آن، به چشم کارگران و مردم محروم می رود؛ در حالی که در رابطه با آدم کشی های روزمره حکومت اسلامی، در بهترین حالت، به انتشار بیانیه هائی که هیچ جنبه اجرائی نیز ندارند بسنده می کنند؟!!

سؤال اصلی این است مسأله مهم احترام به حرمت و موجودیت انسان است که متأسفانه در حال حاضر هیچ دولتی در جهان، اهمیت چندانی به آن ها نمی دهد. به ویژه در حاکمیت هائی چون حکومت جهل و جنایت و خرافه اسلامی ایران، به راحتی آب خوردن آدم می کشند و جنایت پشت جنایت می آفرینند. بنابراین، در چنین شرایطی، اهمیت تریبونال صدچندان می گردد. این اقدام ارزنده ای است که حمایت از آن، هیچ قید و شرطی بر نمی دارد.

در حقیقت از دادگاه نورنبرگ به بعد، مسأله جنایات علیه بشریت مطرح شده است. دادگاه های مهم، دادگاه ها و نهادهائی اند که مردم از پائین می سازند مثل، تریبونال راسل. دادگاه هائی که براساس توافق دولت ها پس از جنگ جهانی دوم ایجاد شدند هم چون دادگاه نورنبرگ و محاکمه مسؤولان و مقامات نازیسم المان. پس از آن، موافقتنامه های مهمی در سازمان متحد، شورای امنیت و کمیسیون حقوق بشر و هم چنین دادگاه های جنائی جدید بین المللی تشکیل شدند. به عبارت دیگر، بر اثر فشار افکار عمومی، دولت ها نیز مجبور شده اند که در مقاطع تاریخی چنین دادگاه هائی برگزار کنند اما در عین حال، برگزاری چنین دادگاه هائی بستگی به روابط بین المللی بین دولت هاست. مانند دادگاه میلوسویچ. در حالی که چنین دادگاهی برای جرح بوش و قبل از آن نیز برای تاچر و ریگان برگزار نگردید. دولت امریکا، چنین دادگاهی را قبول ندارد و عضو آن ها نمی شود.

تریبونال های بین المللی که آغاز آن در تریبونال راسل بود، اساساً سمبلیک است و ضامن اجرائی حقوقی ندارد. اما تأثیر آن بر افکار عمومی، بسیار مهم و تأثیرگذار است. دادگاه راسل، اولین کارش رسیدگی به جنایات امریکا در جنگ ویتنام بود که با شرکت بزرگ ترین حقوقدانان صاحب نام جهان، قضات و دادستان ها تشکیل شد و از سوی، صدها نهاد حقوق بشری و سیاسی و فرهنگی مستقل در جهان مورد حمایت قرار گرفت. در این دادگاه، قضات، دادستان ها، وکلای شاکیان خصوصی و شهود شرکت داشتند و پس از طرح ادعاینامه، قضات به مسأله ادعاینامه رسیدگی کردند؛ وکلای مدافع، شهود را در دادگاه معرفی کردند؛ وکلای مدافع شاکیان خصوصی، در جریان سخن گفتند؛ و هیأت قضات رأی صادر کردند. این رأی ضامن اجرائی نداشته و هیچ قدرت دولتی نیز حامی آن نبود. بنابراین، این حکم يك حکم سمبولیک بود. اما پیام این دادگاه سمبولیک در آن زمان، در سراسر جهان پیچید و قدرت مندترین تأثیرات را در افکار عمومی جهان به بار آورد. بنابراین، مردم ویتنام، از این طریق توانستند در سراسر جهان دادخواهی کنند و علیه دولت امریکا اعلام جرم نمایند.

اکنون محاکمه سمبلیک حکومت اسلامی نیز میسر شده است. کشتار دسته جمعی زندانیان سیاسی در سال ۶۷ و قبل از آن کشتارهای سال های اول انقلاب بهمن ۵۷، کشتار دسته جمعی مردم کردستان، ترکن صحرا، خوزستان و سیستان و بلوچستان، آذربایجان و...، تروریسم دولتی در داخل و خارج کشور، هر کدام پرونده های سنگین و بزرگی علیه حکومت اسلامی هستند. تجاوز به زنان و کودکان در زندان ها و در بازجویی ها و شلاق زدن، بریدن دست و پای دزدان ناچار و گرسنه، اعدام در ملاء عام و سنگسار، تجاوز به دختران باکره در زندان ها و غیره، مواردی مهمی هستند که شاهدان عینی بی شماری دارند.

از سوی دیگر، فتوای اخیر پنج آیت الله مرتجع حکومت اسلامی که اخیراً ارتداد شاهین نجفی این رپ خوان جوان و جسور را صادر کرده اند و باند های مافیائی و تروریستی حکومت اسلامی نیز برای کشتن وی، صدها هزار دلار جایزه تعیین کرده اند، یادآور فتوای خمینی علیه سلمان رشدی و آیت الله فاضل لنکرانی، علیه «رافق تقی» پزشک و نویسنده جمهوری آذربایجان است. رافق، سال گذشته در باکو به قتل رسید. فتوای قتل شاهین، تازه ترین و داغ ترین جنایت حکومت اسلامی علیه بشریت و تروریسم آن است که بی شک باید در دادگاه لندن به آن تأکید گردد.

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، درباره ترور رافق، نوشت:

«سلمان رشدی جمهوری آذربایجان، به قتل رسید. «رافق تقی» که به دلیل اهانت به پیامبر اکرم در جمهوری آذربایجان به سلمان رشدی معروف بود، دیروز توسط یک فرد ناشناس به قتل رسید. وی به دلیل اهانت‌های بی‌سابقه به حضرت رسول اکرم، مورد نفرت مردم جمهوری آذربایجان بود. به همین دلیل، مردم آذربایجان از آیت‌الله العظمی فاضل لنکرانی درباره وی استفتاء کردند و ایشان در همان زمان این شخص را محکوم به اعدام دانستند. دیروز، رافق تقی در حالی که از اتوبوس پیاده می‌شد توسط یک مرد ناشناس به قتل رسید.»

«رافق تقی»، روز ۱۹ نوامبر ۲۰۱۱ در پی اصابت هفت ضربه چاقو، به بیمارستان منتقل شده بود، بعد از ظهر چهارشنبه ۲۳ نوامبر در بیمارستان جان خود را از دست داد.

حدود پنج سال قبل از ترور رافق، یعنی ۴ قوس سال ۱۳۸۵ و پس از انتشار مقاله «اروپا و ما» در روزنامه صنعت، متن یک استفتاء از آیت‌الله فاضل لنکرانی در رسانه‌ها منتشر شد.

مسلم است که برخورد همه جانبه با جنایات و تروریسم حکومت اسلامی، صرفاً يك مسأله حقوقی نیست، بلکه يك مسأله سیاسی است. اما فعالیت حقوقی و سیاسی علیه حکومت اسلامی، نباید در تقابل هم قرار گیرند، بلکه به عکس تکمیل کننده همدیگر هستند و هیچ توجیهی برای کم اهمیت دادن تریبونال نباید پذیرفته شود. طبیعی است که هر اقدام و پیکار جدی و پیگیر علیه حکومت اسلامی، گامی در جهت سرنگونی کلیت حکومت اسلامی است و از این رو، ضروری است که مورد حمایت همه نیروهای سرنگونی طلب آزادی خواه، برابری طلب و عدالت جو قرار گیرد!

جمعه بیست و ششم جوزا ۱۳۹۱ - پانزده جون ۲۰۱۲

ضمیمه: کمیته اجرائی ایران تریبونال، تصمیم گرفت مرحله اول دادگاه رژیم جمهوری اسلامی را به طور همزمان زنده پخش نماید. به اینوسیله همه علاقه مندان به این دادگاه در سراسر جهان، به ویژه در ایران، بامراجعه به سایت زیر می توانند جلسات دادگاه را همزمان به صورت زنده دنبال کنند.

ساعت پخش، همزمان خواهد بود با آغاز جلسات روزانه از ساعت ۹.۳۰ دقیقه صبح تا ۵.۳۰ به وقت گروینچ (بریتان...یا)، از ۱۸ تا ۲۲ جون ۲۰۱۲.

می توان، پخش مستقیم را در وب سایت کارزار ایران تریبونال نیز دنبال کرد.

پخش مستقیم دادگاه را در سطح گسترده ای تبلیغ کنیم و از سایت های ایرانی بخواهیم لینک آن را در وب سایت خود منتشر کنند.

<http://www.livestream.com/irantribunal>

کارزار ایران تریبونال

<http://www.livestream.com/irantribunal>